NE DAJ, GOSPODINE, DA SE UGASI MOJA SVJETILJKA

Gospodine,
dok odlazim iz tvoje kuće,
ne dopusti da se ugasi svjetlo
koje si danas zapalio u mojoj duši.

Daj da moje srce bude svjetiljka
koja će svijetliti onima koji su sami,
koja će grijati one koji su promrzli,
koja će tješiti one koji plaču.

Nauči me ljubiti dok još imam vremena,
oprostiti dok još mogu,
zagrliti dok su ruke još otvorene,
reći „volim te“ dok još ima koga čuti.

Ne dopusti, Gospodine,
da jednoga dana shvatim
kako sam imao vremena za sve,
a premalo vremena za one koje volim.

Poput svetoga Martina,
daj mi srce koje zna dijeliti,
ruke koje znaju pomagati
i dušu koja nikada ne prestaje vjerovati.

A kada jednom dođeš, Gospodine,
kada zakucaš na vrata moga života,
neka moja svjetiljka još uvijek gori.

Neka u njoj bude ulja ljubavi,
dobrote, praštanja i vjere.

I neka tada tvoje riječi budu
najljepše što ljudska duša može čuti:

„Dođi, ljubljeno moje dijete,
za tebe su vrata moga doma uvijek otvorena.“

Amen.